

[Brorsen.]

muligt for dem at faa et Saneringslaan som det, der her er Tale om.

Man vil gennem de Udtalelser, jeg her har fremsat, forstaa, at vi med Hensyn til det første Afsnit ikke kan være med, og at vi med Hensyn til det sidste agter at stille et Forslag, som vi mener er bedre end det, der her er stillet fra Regeringens Side. Vi er altsaa villige til at forhandle om det, man kalder Sanering af Landbrugets Gældsforhold, Saneringslaan til Folk, der er kommet i Vanskeligheder. Men det, jeg gerne til syvende og sidst vil udtale som vor Hovedopfattelse, er, at det, det kommer an paa for Landbrugets Vedkommende i den nuværende Situation, er for det første, at man sætter ind paa med den størst mulige Kraft at bane Vej for vor naturlige Eksport, for det andet, at man beskæftiger sig med et Forslag som det, vi har stillet om en Nedsættelse af Ejendomsskatterne, for det tredie, at man beskæftiger sig med et Forslag som det, vi ligeledes har stillet om en mere rimelig Fordeling af de Byrder, der er en Følge af Sociallovgivningen, for det fjerde, at der i en Tid, hvor der gaar 130 000—140 000 arbejdsløse, hurtigt etableres en saadan Tilstand, at Landbruget kan faa den nødvendige Arbejdskraft, og endelig for det femte, at der, som jeg har talt om her, ydes et billigt af Staten garanteret Laan til saadanne Landmænd, som uforskyldt er kommet i Vanskeligheder.

Christmas Møller: Efter at vi her i det høje Folketing og i forskellige af Rigsdag og Regering nedsatte Udvalg og Kommissioner gennem en lang Aarrække har drøftet Landbrugets Forhold og Foranstaltninger over for Landbruget, ogsaa Foranstaltninger, der nøje ligner dem, den højtærede Landbrugsminister her har stillet Forslag om, er det klart, at det ikke vil være muligt at fremføre nye Betragtninger med Hensyn til den Stilling, vi for vort Vedkommende har. Den højtærede Landbrugsminister har jo heller ikke i særlig høj Grad anvist nye Veje, men har enten fulgt de af Landbokommissionen anviste Veje eller de Veje, som Ministeren og hans Partier tidligere har været inde paa.

Jeg for mit Vedkommende kan da, naar jeg her skal angive mit Partis Stilling til dette Forslag om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld, ikke føje noget nyt til den Række af Betragtninger, som Det konservative Folkeparti gennem Aarene har anstillet. Det, jeg kan gøre — og jeg forstod, at det ogsaa var det, det ærede

Medlem Hr. Brorsen gjorde for Partiet Venstres Vedkommende —, er, at jeg, om jeg saa maa sige, kan føre vore Betragtninger à jour. Jeg kan angive, hvorledes vore rent principielle Anskuelser vil give sig Udslag, og hvilke Foranstaltninger vi for vort Vedkommende i Dag vil være med til.

Det vil da være naturligt nu ved Aarskiftet at begynde med — og det maa jo være det, der er Grundlaget for hele denne Debat — at foretage en Opgørelse over, hvorledes Landbrugets hele Stilling i Virkeligheden er. Der kan jo ikke være nogen som helst Tvivl om — det har vi jo ogsaa noksom hørt fra Regeringens og dens Meningsfællers Side —, at Landbrugets økonomiske Forhold har bedret sig. Naar man ser paa den landbrugsøkonomiske Udvikling i Aaret 1935, vil man ikke kunne bestride, at Stillingen var bedre ved Aarets Slutning end ved dets Begyndelse, idet der havde fundet en ikke ubetydelig Tilnærmelse Sted mellem Pristallene. Eksportvarepristallet var steget fra 108 til 119 og i December 1935 til 128, og Importvarepristallet var paa samme Tid 138 og steg i December 1935 til 141, altsaa en gavnlig Bevægelse for det danske Landbrug. Det er jo ogsaa givet, at den Prisudvikling, der for Landbrugsvarernes Vedkommende har været i 1935, har været om ikke tilfredsstillende, saa dog saaledes, at der har været en Opgang.

Hvis man nu vil spørge, om vi for vort Vedkommende mener, at den Udvikling, der har været i 1935, har været saa tilfredsstillende, at Foranstaltninger fra Lovgivningsmagtens Side kan høre op, svarer vi nej. Hvis man spørger, om den har været tilstrækkelig til, at taalelige Vilkaar er indtraadt, svarer vi ogsaa nej. Forholdet er ganske vist det, at man, navnlig fra Regeringens Side, opererer med en Rentabilitetsprocent i Landbruget nu ved Aarskiftet paa 4,1, altsaa en Procent, der nærmer sig det, man vel vil regne for at være tilfredsstillende, nemlig 5, men jeg vil gerne sige, at jeg tror, det maa blive det kommende Udvalgs Arbejde for en Gangs Skyld og en Gang for alle at se nærmere paa denne Forrentningsprocent og Rentabilitetsberegning, fordi det er nødvendigt at faa fuldkommen Klarhed over og Enighed om, om denne saa at sige officielle Forrentningsprocent ikke angiver Forrentningsprocenten for gode Brug i Forhold til Helheden og derigennem angiver en Stilling for Landbruget over for de andre Erhverv, som ikke viser selve Landbrugets økonomiske Forhold.

Der er altsaa nogen Bedring at spore,